

insjö fisket

NUMMER 1 - 1975

10 FEB. 1975

FOTO: UW

Fiskerikonsulent Hugo Rundberg t. v. och fiskaren Jan-Erik Eriksson "laddar" kvarnen i försöksanläggningen för torkning av skräpfisk vid Hjälmarén.

insjö fisket

Organ för
Svenska Insjöfiskarens
organisationer

Adress: F.skhallsvägen 16—18,
121 73 Johanneshov.

T. f. ansv. utgivare **U. Widén**
Telefon 08-91 55 04
Bostad 0753-814 76

Tryckeriet 019-13 71 00

Prenumerationspris
10.— kr. per helår
Lösnummer 1:50

Använd postgiro 29 29 87-5

Insjöfiskarena,
121 73 Johanneshov

Läs i detta nummer	sid
Inkomsterna för yrkesfiskarna i insjöarna låga	3
Från myndigheterna	4
Ny stadga för fisket i Vättern	8
Svalt intresse från yrkesfiskarnas sida för satsning på signalkräften i Hjälmaren	10
Kraftbolagen avvisar kärnkraft vid Vänern	14
Riskerna för Mälaren ökar — tankbåtar i skytteltrafik	14
Vattnet var temaämne vid studieförbundets kurs i Jönköping	15
Fiskeriundersökningar i Väneren år 1899 och 1900	19

Medlemmar anslutna till SIC

Vänerns Fiskareförbund
med underavdelningar

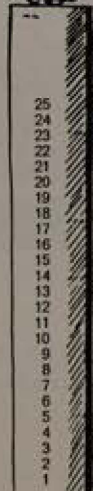
Hjälmarens Fiskareförbund
med underavdelningar

Quintus Tryckeri AB — Örebro 1975

Mälarens Fiskareförbund
med underavdelningar
Vätterns Fiskareförbund
med underavdelningar
Vätterns Allmänna
Fiskareförbund med under-
avdelningar
Norrbottens Inlandsfiskare
med underavdelningar
Malmöhus läns Insjöfiskare-
förening
Ringsjöns Yrkesfiskareförening
Roxens Fiskeriförening
Glans Fiskeriförening
Storsjöns Centrala Fiskevårds-
förening
Kungsörs Sport & Fiskevårds-
förening
Yngaren & Mäskarens Fiske-
vårdsförening
Boxholms Bruks AB
Arboga Fiskevårdsförening
Transtrands Fiskevårdsförening

Prenumerations- barometer för 1975 "Insjöfisket"

Västerås FF

Insjöfisket nr 1 1975

Inkomsterna för yrkesfiskarna i insjöarna låga

I slutet av förra året förelåg resultat från en undersökning (nr J 1974:60) från Statistiska Centralbyrån (SCB) gällande inkomster och utgifter år 1973 för yrkesfiskarna i detta land.

Undersökningar om yrkesfiskarnas inkomster och utgifter m.m. utförs årligen sedan början av 1940-talet. Huvudsyftet med dessa undersökningar är att belysa de relativa förändringarna i yrkesfiskarnas ekonomiska förhållanden.

SCB har via självdeklarationer från ett riksomfattande urval yrkesfiskare från såväl salt- som sötvattenfiskare fått fram siffror på bl.a. bruttointäkt av fiske, kostnader i fiske, kontant netto av fiske samt taxerade nettointäkter.

En nyhet beträffande uppgifterna för år 1973 är att siffrorna för Mälaren, Hjälmaren, Väneren och Vättern redovisas var för sig, varför av naturliga skäl inga jämförelsesiffror finns medtagna. Det bör även tilläggas att med yrkesfiskare har klassats sådana personer som i fiskeriinventeringen angett fiske som enda yrke eller huvudyrke.

Vilka inkomster har då yrkesfiskarna i våra största sjöar? I Mälaren har i genomsnitt yrkesfiskarna en taxerad nettointäkt av fiske som ligger på drygt 16 000 kr, motsvarande siffror för Hjälmaren drygt 8 000 kr, Väneren drygt 9 000 kr samt för Vättern strax över 15 000 kr.

Endast 4 % av fiskarna i Mälaren och Hjälmaren når en taxerad nettointkomst år 1973 som överstiger 30 000 kr, för Väneren och Vättern är det 6 %. Ungefär hälften av yrkesfiskarna i ovan nämnda sjöar har mellan 5 000 kr och 15 000 kr i utbyte av sitt fiske.

Här skulle kunna nämnas flera siffror som belyser inkomstförhållandena för yrkesfiskarna i insjöarna, men jag vill inte på denna plats belasta läsarna med alltför mycket statistik.

Undersökningen rörande fiskarnas inkomster visar att ännu är det långt kvar innan de når upp i nivå med andra yrkeskategoriers inkomster.

Beaktar man även det hårda arbete en fiskare får bedriva för att klara sitt uppehälle, så är det en klart underbetald yrkesgrupp. Undantagsvis finns det insjöfiskare som har dragliga inkomster.

När inkomststoppgifterna för 1974 föreligger, kommer med största sannolikhet lönsamheten att ligga klart under 1973 års resultat. Det är givetvis kostnadsstegringen i oljekrisens spår som då kommer att ge sig till känna i form av ökade drivmedelskostnader och ökade utgifter för redskap. Bruttointäkten förmodas ha ökat något men endast blygsamt i förhållande till kostnaderna för fiskets bedrivande.

Är det inte på tiden att fisket via statsmedel kompenseras för kostnadsökningar t.ex. för drivmedel och redskap? För insjöfisket saknas vidare statlig subvention på de fiskslag som saluförs, här får marknadskrafterna fritt spelrum. Hittills har det inte varit fiskarna som gynnats av denna ordning.

Har den sittande fiskerinäringens utredningen någon lösning på de ekonomiska problem som tornas upp? Man får inte begära att yrkesfiskarna skall tillhandahålla fisken till vilket pris som helst. De som är sysselsatta med att bärga detta alltmer betydelsefulla livsmedel, måste i fortsättningen garanteras en rimlig ersättning för sitt slit. Ett första steg måste bli att nettoinkomsterna når en acceptabel nivå.

UW

§

FRÅN MYNDIGHETERNA

Ändring av otjänlighetsförklaring

Statens livsmedelsverk har med stöd av 19 § livsmedelskungörelsen beslutat följande ändringar av förteckning 1 i verkets kungörelse om livsmedel som på grund av otjänlighet ej får saluhållas (SLV 1974:2).

FÖRTECKNING 1

Förteckning över vattenområden där fisk på grund av för hög halt av kvicksilver skall anses vara otjänlig till människoföda.

Följande vatten utgår ur förteckningen under respektive punkt

11. Kronobergs och Hallands län
Lagen inom Kronobergs län
19. Älvsborgs län
Vassbotten

Följande vatten tillkommer i förteckningen under respektive punkt

7. Jönköpings och Kalmar län
Vensjön och dess avflöde till Emån.
22. Örebro län
Stora Stråsjön, Lilla Stråsjön med mellanliggande vattendrag, samt avflödet till Kärmen.
Andsjön (nordväst om Guldsmedshyttan)
26. Västernorrlands län
Böломssjön med tillflöde från Bysjön.
28. Västerbottens län
Holmsvattsträsket (sydväst om Bureå)

- Degerträsket (norr om Lövånger)
- Lövvattnet (väster om Lövånger)

De beslutade ändringarna skall gälla från den 1 december 1974.

SAMMANSTÄLLNING

av fiskeristyrelsens beslut i plenum 1974-12-09 med anledning av inkomna ansökningar om bidrag av vattenavgiftsmedel enligt 2 kap 10 § och 8 kap 34 § vattenlagen, såvitt gäller verksamhet som styrelsen ej själv bedriver.

I. Bidrag av vattenavgifter enligt 2 kap 10 § vattenlagen

A. Lokala åtgärder (fiskevård, fiskodling, fisketillsyn m m)

	kr		
1. Lantbruksnämnden i Stockholms län Provvisken i Drevviken och Skillötsjön	2 400	5. Lantbruksnämnden i Malmöhus län Utplantering av sättål i länets sjöar	7 000
2. Lantbruksnämnden i Uppsala län Utsättning av öring-smolt vid kusten av Uppsala län	9 000	6. Lantbruksnämnden i Värmlands län Insamling och bearbetning av fiskestatistik för Väneren för 1975	1 350
3. Lantbruksnämnden i Östergötlands län Utsättning av öring-smolt vid kusten av Östergötlands län	9 000	7. Lantbruksnämnden i Örebro län Försök att tillvarata skräpfisk	7 500
4. Lantbruksnämnden i Malmöhus län Restaurering av öringbeståndet i Nybroån	9 000	8. Lantbruksnämnden i Örebro län Fisketillsyn i Hjälmaran 1975	6 000
		9. Lantbruksnämnden i Västernorrlands län Driften av Ovan sjö fiskodlingsanstalt 1975	3 000
		10. Lantbruksnämnden i Västernorrlands län Laxodling i Ljungans vattensystem 1975	35 000
		11. Lantbruksnämnden i Västernorrlands län Insamling av statistik för laxfångst i länets älvar 1975	1 000
		12. Lantbruksnämnden i Västernorrlands län Fisketillsyn i länets älvar 1975	10 000
		13. Lantbruksnämnden i Västernorrlands län Återställningsåtgärder i Navarån	2 500
		14. Lantbruksnämnden i Västernorrlands län Utsättning av öring-	

	kr		kr
smolt vid kusten av Västerbottens län	30 000	23. Föreningen Skogs- och Lantbruksfilm Omarbetning och komplettering av bildserien "Fiske och fiskerätt"	2 000
15. Gotlands läns hushållningssällskap Drift av fiskodlingsanstalt vid Ahr 1974	3 200	B. Undersökningsverksamhet mm	
16. Gotlands läns hushållningssällskap Arrende av havsöringsfisket i Ihereån 1974	1 500	24. Laxforskningsinstitutet Märkning av lax-smolt i Lagan 1974	10 700
17. Havsöringkommittén i Västernorrlands län Utsättning av öring-smolt vid kusten av Västernorrlands län	30 000	25. Prof Torgny Unestam, Uppsala Fortsatta studier av kräftpesten	22 500
18. Svenska Insjöfiskarenas Centralförbund Utsättning av ål-yngel i vissa större sjöar 1975	25 000	26. Fil mag Kjell Sjöberg Umeå Fiskpredation genom stor- och småskrake i nordsvenska vattendrag	8 500
19. Högvälens fiskevårdsförening Anläggande av fisk-spärr i Kölån	6 000	27. Fil kand Bengt Ahling IVL Effekten av gräskarp på tusenbrödrabestånd av abborre	5 000
20. Christinehof Verkeåns fiskevårdsförening Fiskevårdsåtgärder i Verkeån	10 000	II. Bidrag av vattenavgifter enligt 8 kap 34 § vattenlagen	kr
21. Mörtfort fiskevårdsförening Utsättning av havsöringsmolt i Marströmmen	10 000	28. Lantbruksnämnden i Värmlands län Trålfiskeförsök i Norra Vänern	5 000
22. Föreningen Svenska Fiskeritjänstemän Utgivning av informationsskriften Fiskerinytt	5 000	29. Lasse Bergdahl, Chalmers Tekniska Högskola Publicering av undersökning i Östra Nedsjön	5 000
		30. Fil kand Bengt Ahling, IVL Undersökning av	

gräskarpens effekt på vegetationen i mindre sjöar 10 000

Styrelsen finner ej skäl bifalla följande ansökningar om bidrag, nämligen lantbruksnämnden i Uppsala län för utsättning av ål vid kusten, lantbruksnämnden i Malmöhus län för utsättning av öringsmolt på kusten och lantbruksnämnden i Göteborgs och Bohus län för uppsättande av skyddsstängsel vid Bodelebäcken.

Styrelsen föreskriver följande villkor för statsbidrag, nämligen beträffande de under punkterna 1—21, 13—28 och 30 upptagna ändamålen, att bidragstagaren till fiskeristyrelsen lämnar redogörelse för vidtagna åtgärder och resultaten därav ävensom räkenskapsammandrag,

beträffande de under punkterna 1—21, 24, 27—28 och 30 upptagna ändamålen skall dessutom gälla, att bidragstagaren bedriver den verksamhet, vartill medel beviljats, i samråd med och under kontroll av vederbörande fiskeriintendent,

beträffande de under punkterna 5 och 18 upptagna ändamålen skall dessutom gälla, att bidrag endast skall utgå till utplantering av ål i sådana vattenområden från vilka ålen har möjlighet vandra ut i vatten, där varje svensk medborgare äger fiska med rörligt redskap, vidare skall de lokala fiskeintressenterna förbinda sig att bekosta ålyngel till utplante-ringsvattnen för minst samma be-lopp som erhållet statsbidrag; slutligen får under punkt 18 beviljat bidrag ej användas för ål-utplantering i Hjälmarén;

beträffande det under punkterna 19 upptagna ändamålet skall dess-utom gälla, att bidrag utgår under förutsättning att sökanden kan finansiera återstående del av kostnaderna för företaget samt att anslaget på rekvisition överlämnas till lantbruksnämnden i Jämtlands län, som efter kontroll av företagna åtgärder och sedan sökanden styrkt kostnaderna för åtgärder har att utbetala tillkommande bidrag,

beträffande det under punkterna 20 upptagna ändamålet skall dess-utom gälla, att bidraget skall efter av fiskeriintendenten godkänd plan användas för arrendering av det fasta fisket i Verkeån, kontroll av upp- och nedgående öring och upptransport av lekfisk, att utsättning av lekfisk, rom eller yngel inte sker ovanför Hallamölla samt att anslaget på rekvisition överlämnas till lantbruksnämnden i Kristianstads län, som efter kontroll av företagna åtgärder och sedan bidragstagaren styrkt kostnaderna för åtgärderna har att utbetala tillkommande bidrag,

beträffande det under punkten 21 upptagna ändamålet skall dess-utom gälla, att anslaget på rekvisition överlämnas till lantbruksnämnden i Kalmar län, som efter kontroll av företagna åtgärder och sedan bidragstagaren styrkt kostnaderna för åtgärderna har att utbetala tillkommande bidrag,

beträffande det under punkten 23 upptagna ändamålet skall dess-utom gälla, att bidragstagaren överlämnar ett exemplar av den nya bildserien till fiskeristyrelsen, beträffande de under punkterna 27 och 30 upptagna ändamålen

skall dessutom gälla, att bidrag utgår under förutsättning att sökanden kan finansiera återstående del av kostnaderna för de båda undersökningsprojekten,

beträffande det under punkten 29 upptagna ändamålet skall dessutom gälla, att bidragstagaren överlämnar sex exemplar av redogörelsen till fiskeristyrelsen.

Talan mot detta beslut förs genom besvär till Konungen, vilka skall ha inkommit till Jordbruksdepartementet, Fack, 103 20 Stockholm 16, inom tre veckor från delgåendet av beslutet.

Om vad styrelsen sålunda beslutat skall samtliga sökande under rättas genom utdrag ur protokollet.

JORDBRUKSDEPARTEMENTET

Besvär i fråga om trålfiskeförsök i Mälaren

Genom beslut den 2 juni 1972 avslog fiskeristyrelsen en framställning av fiskeriintendenten i övre södra distriktet om anordnande av trålfiskeförsök i Mälaren.

Över beslutet har Mälarens Fiskareförbund anfört besvär.

Fiskeristyrelsen har den 16 augusti 1972 avgivit yttrande över besvären.

Kungl. Maj:t lämnar besvären utan annan åtgärd än att Kungl. Maj:t förordnar att handlingarna i ärendet skall överlämnas till 1973 års fiskevattensutredning.

INFORMATION FRÅN LANTBRUKSNÄMNDEN I JÖNKÖPINGS LÄN

Ny stadga för fisket i Vättern

Från och med 1 januari 1975 väntas en ny stadga att gälla för fisket i Vättern.

Giltighetsområde (§ 1)

Den gamla stadgan gällde förutom Vättern även i tillrinnande vattendrag upp till först mötande sjö eller fiskvandringshinder. Den nya stadgan gäller endast för själva sjön och norrut gäller den liksom tidigare upp till broarna vid Hammar.

Fredningstider (§§ 2 och 3)

Förbudet att fånga leklax och leköring blir i den nya stadgan utsträckt och gäller från 16 september till 31 december. Förbudstiden för lekröding ändras inte utan är alltså från 16 september till 25 november.

Med lekröding (leköring, leklax) menas alltså fisk som leker eller skall leka innevarande höst och dessa har alltså i regel en tydlig lekdräkt. Rödingen blir rödare och får vita kanter på fenorna, öring och lax blir mörkare.

Under tiden 16 september — 25 november är allt fiske förbjudet på enskilt vatten utom i den norra skärgården. Undantaget från detta förbud är fiske med siklöjenät samt fiske med handredskap. Inom särskilda skyddsområden (lekplatser) som är inritade på en karta gäller motsvarande förbud.

Det som är nytt i denna bestämmelse är att Du enligt den nya

stadgan kan meta och pimpla inne i skyddsområdena och på enskilt vatten under "förbudstiden".

Maskstorleksbestämmelse (§ 4)

Bestämmelsen om minsta maskor på näten är den största nyheten i stadgan. Den innebär att fiske med nät med mindre maskor än 14 varv/aln (43 mm maskstolpe) blir förbjudet inom allmänt vatten. Nät med mindre maskor än 30 varv/aln d v s siklöjenät är dock tillåtna.

Eftersom bestämmelsen är avsedd att skydda den mindre rödingen gäller förbudet endast på allmänt vatten. Finnmaskiga nät kan alltså användas för att fiska abbore och harr på enskilt vatten. Denna bestämmelse om maskstorlekar träder dock i kraft först den 1 juli 1975.

Minimått (§ 5)

Minimåttet för röding blir i den nya stadgan 38 cm, alltså en höjning med 2 cm. För öring gäller oförändrat minimimått, 40 cm.

För lax står inget minimimått i Vätternstadgan. I "riksstadgan" är dock föreskrivet ett minimimått för lax på 50 cm och detta gäller alltså även den utplanterade laxen i Vättern.

Utmärkning av fiskredskap (§ 6)

De viktigaste nyheterna är följande.

Välens höjd skall vara minst 1,5 m över vattenytan. Vålar som utmärker samma nätlänk skall ha flaggor i samma färg. Flaggornas kortaste sida skall vara minst 25 cm och avståndet mellan flaggorna på "dubbelvålen" skall vara minst

30 cm. Flytrevrar och uppbojade nät utmärkes lika som vanligt nät men dessutom med ett klot med minst 25 cm diameter i toppen på vålen. Långrev utmärkes också på samma sätt som vanliga nät men får ha längre sträckning än 600 m. De skall då utmärkas med en slät våle på var 600 m.

Den nya stadgan innebär alltså krav på bättre utmärkning (större vålar, större flaggor m m) och det har tillkommit för att underlätta förhållandet mellan olika fiskande. I detta sammanhang vill jag rekommendera att alltid då det är praktiskt möjligt utmärka redskapen i bägge ändar, alltså även under tiden 1 oktober — 30 april.

Registrering av fiskredskap (§ 7)

Denna bestämmelse innebär ingen ändring mot nuvarande stadga utan alla utestående redskap och tillhörande vålar skall märkas med särskilt inregistrerat nummer. Sådant registreringsnummer kan erhållas från lantbruksnämnden, tel. 036 - 11 95 70.

Sammanfattning

Från 1 januari 1975 blir alltså minimimåttet för röding 38 cm. Förbudstiden för leköring blir förlängd och det gäller alltså första gången hösten 1975. Utmärkningen av framförallt flytrev och långrev blir ändrad.

Information om fiskebestämmelser kommer att lämnas genom kurser på de större orterna runt Vättern under vintern. Registrerade fiskare kommer att få särskild kallelse till dessa sammankomster.

Fiskerikonulent Bengt Brolin

Svalt intresse från yrkesfiskarnas sida för satsning på signalkräftan i Hjälmaren

Många intresserade hade infunnit sig till informationsmötet i Hampetorps skola.

I förra numret av insjöfisket informerades om de två möten som ägde rum angående ål eller kräftor i Hjälmaren. Här följer ett kortfattat referat från dessa sammankomster.

Informationsmötena hölls i mitten av november i föl i Götlunda och Hampetorps skola. Fiskeristyrelsen representerades av byråchef Ingemar Sörensen och fiskeriassistent Lilian Lundgren. Sötvattenslaboratoriet hade mött upp med professor Gunnar Svärdson och fil dr. Magnus Fürst. Fiskerikonsum-

lenten för Mälaren och Hjälmaren, Hugo Rundberg, var givetvis närvarande tillsammans med fiskare, vattenägare och övriga som kunde ha intresse av frågorna kring ålen, signalkräftan och ej att förglömma, gösen.

Sörensen framhöll i sina inledningsanföranden bl. a. att Fiskeristyrelsen i framtiden måste ta ställning till om inplantering av signalkräfta skall få äga rum eller om det skall satsas på ål. Han betonade att styrelsen inte ännu hade tagit ställning i frågan och

att en av anledningen till sammankomsterna var att få höra fiskarna och andra berörda parter synpunkter och om möjligt nå en överenskommelse om de framtida inplanteringarna.

Svärdson redogjorde för konkurrensen mellan ål — kräftor — gös. Han konstaterade att ål och kräftor i samma sjö eller vattendrag var oförenliga och lämnade exempel på att där uppvandring av ål är riklig, där finns det få kräftor och vice versa. I detta sammanhang erinrade han om kräftpestens härjningar, som katastrofalt decimerat flodkräftbeståndet i landet. Detta är anledningen till att man i Sverige satsat på signalkräftan.

Beträffande Hjälmaren så fanns det inga kräftor i början av 1700-talet. P. g. a. överbyggnader i vattendrag har succesivt ålbeståndet avtagit i Hjälmaren. År 1840 fångades 4 000 ålar i en ålkista vid utloppet, år 1860 var fångsten nere i ca 1 000 ålar.

Svärdson framhöll vidare att Hjälmaren i slutet av 1800-talet och i början av 1900-talet var landets förnämligaste kräftsjö med toppnoteringen år 1904 på 5 milj. kräftor och med dagens priser värda 5 milj. kronor. Kräftpesten drabbade sjön 1907 genom att smittade kräftor "tappades" i Mälaren och slog senare ut hela kräftstammen i Hjälmaren.

För att lyckas med försöken med signalkräfta i Hjälmaren måste insättningarna av ål helt upphöra, ansåg Svärdson. Om forna tiders kräftfiske kan återuppstå är det viktigt att Hjälmarens allmänna vatten blir licens-

belagt, så att yrkesfisket i första hand får utnyttja kräftornas saluvärde. En reglering av fisket blir i så fall en politisk fråga, enär lagstiftningen måste ändras, framhöll Svärdson. Allmänheten skulle hänvisas till fiske vid stranden genom fiskearrande eller upplåtelse från fiskerättsägaren genom kortförsäljning.

Fürst redogjorde för signalkräftans biologi och de försök som tidigare utförts i USA och Sverige för att nå ökade kunskaper om signalkräftans biologi m. m.

Han framlade sedan en plan på hur man skulle åstadkomma ett rikligt kräftbestånd i Hjälmaren enligt följande huvuddrag. I första skedet rotenonbehandlas några lämpliga mindre sjöar med totalt 100 ha yta till en kostnad av 20 000 kr. Insättning av signalkräftor från egna vatten görs till ett beräknat belopp av 5 000 kr. Från år 1982 skulle det vara dags att överföra mellan 10 000 och 15 000 kräftor årligen till Hjälmaren. Enligt Fürst skulle projektet kosta relativt lite mot bakgrund av den produktion som kan uppnås i Hjälmaren. Fisket i sjön skulle sedan kunna börja någon gång mellan år 1988—1990.

En av förutsättningarna för att projektet skall lyckas är att ålinplanteringarna stoppas i god tid och att ett fortsatt ålfiske bedrivs. Enligt Fürsts kalkyler skulle signalkräftfisket ge en avkastning på hela 12 miljoner kronor jämfört med ålens 1 miljon kronor.

Rundberg drog en lans för ålen och sade att han kände en hisnande känsla inför de projekt som skisserats av Fürst och blev inte

Panelen vid informationsmötena bestod av från vänster: fiskeriassistent Lilian Lundgren, Fiskeristyrelsen, fil. dr. Magnus Fürst, Sötvattenslaboratoriet, byråchef Ingemar Sörensen, Fiskeristyrelsen, professor Gunnar Svärdson, Sötvattenslaboratoriet samt fiskerikonsumenten för Mälaren och Hjälmaren Hugo Rundberg.

övertygad om att det framtida kilopriset på signalkräfta, som förväntades bli 50 kr/kg, skulle hålla streck. Rundberg som väl känner till Hjälmaren och hjälmarfisket framhöll att ålen har en god överlevnad, ger en hygglig avkastning och ger fiskarna en bra extrainkomst. Han pekade på att allt fler börjar fiska ål, investerar i bättre och fler redskap.

Ålfisket innebär vidare att man erhåller bifångster i form av skräpfisk, gös och abborre och på så sätt får en bättre balans mellan arterna i sjön. En sådan effekt uppnås inte vid ett kräftfiske. Rundberg ansåg dessutom att yrkesfiskarna är beroende av ålfisket under 70-talet. Dagens er-

fareshet av signalkräftan säger att fortsatta försök är nödvändiga i mindre sjöar innan eventuell satsning görs i större vattenområden.

Många synpunkter

Efter de inledande anförandena kom många fiskare och övriga till tals och ansåg att goda kräftbestånd konkurrerade ut gösen där båda arterna förekommer. Äldre fiskare hade gjort sådana iakttagelser i Hjälmaren under de goda kräftåren i början av detta sekel. När pesten sedan slagit ut flodkräftan repade sig gösbeståndet markant.

Svärdson har tittat lite närmare på denna problematik och kommit

fram till att gösstammens variation bl. a. i Hjälmaren är en konsekvens av två klimattendenser, först en mot varmare somrar, sedan mot en kyligare.

Fiskare **Harald Pettersson** undrade om experterna själva trodde på en framtid för signalkräftan i Hjälmaren. En utredning om kräftor-gös kan vi gå med på, en sådan måste emellertid komma i gång fortast möjligt.

Pettersson nämnde att han var med och uppvaktade jordbruksministern 1967 för att få till stånd kräftor i Hjälmaren. Denna ståndpunkt har jag inte längre. Bevis måste framläggas att kräftorna inte konkurrerar ut gösen. Gös-fisket är dock ryggraden i hjälmarfisket. Han omtalade att ålfisket under 1974 gett honom ett tillskott till det övriga fisket på 10 000 kronor.

Halvar Gustavsson på Valen och många med honom fruktar en huggsexa kring kräftfisket om det blir en tillgång som förr i tiden. Han betonade att ålfisket kostar mycket pengar, varför vi fiskare i god tid måste få veta om det skall bli några ålinplanteringar i framtiden. Ett ställningstagande för kräftor eller ål kunde han inte göra, vi vet alldeles för lite i dagens läge, ansåg han.

Harry Karlsson, Ekeberg önskade att husfriden skulle få råda i Hjälmaren, ett framtida fiske efter kräftor skulle med säkerhet inte främja en sådan tingens ordning, framhöll han, men hade principiellt inget emot kräftor.

Fiskeriintendent **Tage Ros** ansåg att åtgärden att sätta in ål i Hjälmaren var riktigt. Den biologiska

balansen störs ej i sjön. Man får inte glömma bort att ett naturligt insteg av ål sker via Södertälje kanal och Hjälmarekanal till sjön. En inplantering i Hjälmaren gynnar även ålfisket i Mälaren, ostkusten och sydkusten i samband med att ålen vandrar ut.

Ros undrade om vi verkligen har den kunskap som erfordras om signalkräftan för att göra denna satsning i Hjälmaren? Han hävdade vidare att en måttlig ålinplantering inte skadar ett eventuellt kräftbestånd i Hjälmaren.

Sammanfattning

Mötesdeltagarna i Götlunda och Hampetorp enades emellertid om ett uppehåll med ålinplanteringarna på 3 år och därefter åter träffas för genomgång av de erfarenheter man fått under mellantiden. Ålfisket bör inte lida något större avbräck, då man efter dessa tre år kan sätta in större ålyngel och på så vis kompensera de "försummade" åren. Möjligheten att finansiera kommande utsättningar kan lösas genom att under mellantiden avsätta medel.

UW

FATTA PENNNAN!

Redaktionen värdar till fiskare och andra intresserade att sända in bidrag till tidningen från händelser inom fisket m. m. på det lokala planet. Exempelvis nyheter, personalia, historier, långa som korta artiklar, insändare för debatt om aktuella problem m. m. Välkommen med bidrag!

Red.

Kraftbolagen avvisar kärnkraft vid Vätern

Inne i landet skall vi inte ha några kärnkraftverk!

Det tycker inte ens Centrala driftsledningen (CDL), som är kraftföreningens samarbetsorganisation.

Kärnkraftverk bör ligga vid kusten, där kylvattnet räcker till och där man kan pumpa ut stora mängder varmvatten, menar CDL.

Att lägga kärnkraftverk i inlandet i stället för vid kusten har inga fördelar varken ur miljösynpunkt eller ur ekonomisk synpunkt.

Det är slutsatsen i den utredning om "inlandslokaliserade kärnkraftverk", som CDL har lämnat över till bostadsdepartementet. Ordförande i utredningen har varit tekniske direktören i Sydkraft, Yngve Larsson.

Framför allt blir det besvärligt med kylningen. Man får bygga flera, dyra kyltorn eftersom det

inte finns sjöar eller andra vattendrag som utan svåra skador klarar av varmvattenutsläppen.

Men om det mot förmodan skulle bli aktuellt med inlandslokalisering av kärnkraftverk, så är den för kraftindustrin mest attraktiva platsen en udde i Vätern i Forshem strax norr om Kinnekulle.

Ytterligare 14 lägen vid Vätern har undersökts. Det är endast vid Vätern man gjort direkta lokaliseringsstudier.

Projektet Forshem — i Götene kommun — har diskuterats i många år och kommunen har i sin planering garderat sig för ett eventuellt kärnkraftverk där.

Men nu avråder alltså även kraftindustrin från en anläggning på den platsen.

P. S. Kommunen har även i dagarna sagt nej till en lokalisering vid Forshem, vilket måste hälsas med största tillfredsställelse.

Riskerna för Mälaren ökar — tankbåtar i skytteltrafik

Varje dag går en tankbåt fullastad med olja in i Mälaren. Man räknar med att i fortsättningen skeppa en halv miljon ton olja årligen via den känsliga sjön. Oljan går i första hand till värmeverken i Västerås, Botkyrka och Hässelby. År 1973 togs knappt 400.000 ton olja in i Mälaren via slussen i Södertälje. Dessutom fraktades drygt 90.000 ton bensin och 36.000 ton asfalt upp i Mälaren den vägen.

Till detta skall läggas den olja och bensin som kom in i Mälaren genom Hammarbyslussen i Stockholm.

Det är sedan ett nytt bergum tagits i bruk i Oxelösund som det blivit verklig fart på oljetransporterna på Mälaren. OT-rederiernas Mälaren och Wenern går i skytteltrafik mellan Oxelösund och Mälarhamnarna. Varje fartyg lastar 3.400 ton olja.

Framnäs störst

Än så länge har man lots ombord på varje resa. Men det finns möjlighet att efter dispens få gå utan lots. Och även med lots ombord kan ju en olycka inträffa.

Några av de svåraste passagerarna i Mälaren håller man nu på att få bort. Bl a skall Södertälje kanal rätas och fördjupas så att det blir lättare att manövrera fartygen.

Johnsonlinjens Framnäs är det största fartyg som i dag trafikerar Mälaren. Det är 123 m långt och går med nöd och näppe in i slussbassängen i Södertälje. Hammarbyslussen har inga möjligheter att ta in stora fartyg, eftersom djupet där är mycket begränsat. Atskiliga tankers går ändå den vägen, men tvingas då läktra en del av lasten på Saltsjösidan.

Risk på land

På sjöfartshåll håller man med om att oljetransporterna medför risker för sjön, men man tycker att det är än angelägnare att ta itu med de kemikalietransporter som också går på Mälaren.

— Oljan kan ju saneras, men vad händer med vattnet om det kommer en mängd kemikalier i det frågar man sig.

När det gäller oljan anser många att transporter på land är minst lika riskfyllda som sjötransporter. Somliga hävdar dessutom att landtransporter inte är möjliga när det gäller större oljekvantiteter.

Värmeverket i Botkyrka tex kräver så mycket olja att tankbåtar skulle behöva stå i kö för lossning och lastning om man valde landtransport i stället för sjö-

transport. Det skulle i sin tur medföra en ständig ström av tankbilar på E4, dygnet runt.

Vattnet var temaämne vid studieförbundets kurs i Jönköping.

Den numera varje höst anordnade kursen för yrkesfiskare hade som vanligt förlagts till hotell Portalen i Jönköping. Arrangör de två kursdagarna 22-23 november 1974 var Svenska Fiskarens Studieförbund. Kursen leddes av fiskerikonsulent Gunnar Skog, Gävle.

Det visade sig denna gång vara förenat med vissa svårigheter att från insjöfisket fylla deltagarkvoten. Deltog gjorde Ingemar Tengström, Västerås, Nils Nilsson, Vreta Kloster, Arne Sandqvist, Stallarholmen, John Bergström och Stig Lundin, Höör samt Ulf Widén, Stockholm. Totala antalet kursdeltagare var närmare 50.

Första dagen behandlades vattnetekemi, föroreningar av olika slag, giftiga ämnen, vattnets rening förmåga m.m. Byrådirektörerna Svante Pekkari och Rolf Eriksson från naturvårdsenheten på länsstyrelsen i Stockholm, respektive Jönköping svarade för intressanta föredrag. I arbetsgrupper fick sedan kursdeltagarna behandla det aktuella stoftet och lägga fram sina synpunkter vid en avslutande diskussion.

Den andra dagen behandlades varmvatten och då problemen kring kylvattenutsläppen från kärnkraftverken. Dessa problemställningar framfördes i ett föredrag av byrådirektör Bo Holmberg, Fiskeristyrelsen. Han uppe-

höll sig av förklarliga skäl till fiskens påverkan av varmvattenutsläppen. Kursen avslutades med ett laborator Arthur Svansson, Göteborg, talade om hydrografi.

Till sist skall här nämnas att studieförbundet och Nautiska Brevskolan höll sina årsmöten i anslutning till kursdagarna.

UW

Pressrevyn

VATTENDOMSTOLEN GER KLARTECKEN TILL YTTERLIGARE KRAFTUTBYGGNAD I LULE ÄLV

Det är inget som hindrar att Vattenfall får tillstånd att bygga första etappen av Luleälvens effektutbyggnad. Det säger vattendomstolen i Luleå till regeringen.

Det är alltså kraftstationerna i Porjus, Harsprånget och Ligga som Vattenfall vill bygga ut.

Domstolen konstaterar att enskilda sakägare, samebyarna, Jokkmokks och Gällivare kommuner samt kammarkollegiet i och för sig accepterat effektutbyggnaden, men att de begärt att företaget inskränks vad gäller regleringen av Lulejaure med Porjusselet så att veckovariationer av vattenstånden inte blir större än de som gäller för Lulejaures tredje reglering.

Den inskränkningen blir dock så långtgående att företagets syfte helt skulle förfelas. Värdet av den minskade nyttan en sådan inskränkning skulle innebära står inte i rimlig proportion till vad som skulle vinnas i fråga om mindre skadeverkningar, säger vattendomstolen.

Regeringen bör pröva den saken samtidigt som det övriga företaget, tillägger vattendomstolen.

Kritiken mot Vattenfalls bedömningar om priset för skador och skadeförebyggande åtgärder är måhända riktig. Bl. a. har hävdats att beloppet för renskötsel är mycket för lågt. Men oavsett om skadorna är större än Vattenfall angett, så står nyttan av företaget i sådant förhållande till skadorna och kostnaderna för skadeförebyggande åtgärder att företagets tillåtlighet inte kan irfågasättas, säger vattendomstolen.

NYTT ANSLAG TILL FISKEVÅRD I LULEJAUR

Länsstyrelsen avsatte den 15 oktober 1973 50.000 kronor av inplutna vattenregleringsavgifter på grund av korttidsregleringen i Stora Lulejaure och Stora Porjusselet att användas för att främja husbehovsfisket i Lulejaure. Den 3 juli 1974 avsatte länsstyrelsen ytterligare 50.000 kronor från avgifter på grund av korttidsregleringen i Stora Lulejaure och Stora Porjusselet för samma ändamål.

Avsatta medel är i det närmaste förbrukade. Länsstyrelsen har an-

sett att ytterligare behov av medel föreligger och beslutar därför att avsätta ytterligare 50.000 kronor av inplutna vattenregleringsavgifter från avgifter på grund av korttidsregleringen vid Porjus-Porsi med återreglering vid Laxede och Seitevare korttidsreglering att användas för att främja husbehovsfisket i Lulejaure.

Ansökningar om bidrag skall ställas till länsstyrelsen regional-ekonomiska enhet som efter hörande av fiskeriintendenten i Övre Norra distriktet, beslutar om beviljande av bidrag.

För tilldelning av bidrag skall särskilt gälla att vattenregleringsmedel får tas i anspråk endast i sådana fall bidrag av statliga medel inte utgår. Bidraget skall avse investeringar i fiskeredskap och dess investeringar i fiskeredskap och dess storlek får endast om synnerliga skäl föreligger överstiga 5.000 kronor för enskild sökande. Vidare skall gälla att till husbehovsfisket skall även vara knuten viss försäljning som villkor för bidrag.

Beviljade medel utbetalas på rekvisition och mot redovisningskyldighet till sökanden.

ERSÄTTNINGAR I VATTENMÅL MÅSTE UTBETALAS SNABBARE!

Norrlands naturvård begär att regeringen vidtar åtgärder med anledning av att ersättningarna i vattenmål alltför ofta bestäms mycket sent. Naturvärnet föreslår att vattendomstolarnas personal ökas.

Sent bestämda ersättningar kan orsaka mycket stora skador för de

enskilda, påpekar naturvärnet. Underlaget för deras fortsatta försörjning kan förryckas.

Den främsta anledningen till förseningarna är att nya ansökningar om ytterligare kraftverksbyggen får förtur i vattendomstolarna. Ersättningar i mycket gamla mål skjuts åt sidan.

TRÄTJÄRA KLARADE FISKEN

Trätjära klarade under kriget fisken på de svenska middagsbordet.

För att få bränsle för landets 8 200 motoriserade fiskebåtar, som snart stoppades av bristen på fotogen och motorbrännolja, inleddes med statligt stöd en omfattande produktion av motortjära. År 1944 brändes över 55 000 ton tjära, och det motorbränslet räddade fiskeflottan.

Fisk var under kriget ett nästan livsnödvändigt komplement till de knappa kötttransonerna. Men svårigheterna för yrkesfiskarna var enorma: krigsavsparningar, mineringar, fisktillgången så knapp att man tvingades ransonera fisken i Stockholm. Under de fyra månader som den lokala ransoneringen pågick fick konsumenten bara köpa 1 kg sill eller strömming och upp till 2 kg annan fisk.

Som extra nödranson fick hela landets befolkning en extraranson av en burk tonfisk eller två burkar makrill.

Sedan ljusnade situationen på fiskfronten snabbt, mycket tack vare motortjäran. Även som smörjmedel blev tjäran en viktig produkt.

JULAFTON FÖR FUMLARE NÄR RIKSDAGEN AVSLUTADE ÅR 1974

Feltryckningar och lottdramatik avgjorde viktiga ändringar i förmyndarskapslagarna och i naturvårds- och skogsvårdslagarna.

Bönder, Fiskare och renägare har alla anledning att vara särskilt tacksamma mot förre utrikesministern Torsten Nilsson. Han tryckte på fel knapp och därför skall nu ekonomibyggnader och andra anläggningar som har anknytning till de här tre yrkeskategoriernas näring undantas från strandskydd.

ÖKADE FÖRORENINGAR I VARA STORA SJÖAR

Föroreningarna av Sveriges stora sjöar har ökat markant de senaste åren visar en undersökning som naturvårdsverket gjort i Mälaren, Hjälmaren, Vättern och Vänern. Undersökningarna, som genomförts i samarbete med limnologiska institutionen vid Uppsala universitet, har pågått i tio år och resultatet har redovisats vid en konferens i Uppsala.

Tätare befolkning, expanderande industrier och ett mera intensivt jordbruk är faktorer som ligger bakom föroreningarna.

Höga kvicksilverhalter har uppmätts i Vänern och Vättern. För Vänern och då speciellt Värmlandssjön är situationen betydligt allvarligare än man haft anledning att förmoda, heter det.

Föroreningsgraden i vissa delar av Vänern är två till tre gånger högre än i de värst belastade nordamerikanska sjöarna av motsvarande storlek.

Vänern är genom sin relativa näringsfattigdom speciellt känslig för miljögifter, som kvicksilver. Enligt en teoretisk prognos kan det ta 15—30 år innan kvicksilverhalten i fisk sjunker från nuvarande höga genomsnittsvärde till en mer normal nivå.

Förutsättningen för detta är att bland annat att Skoghallsutsläppen helt upphör.

När det gäller Vättern har det kunnat konstateras vissa förbättringar även om drastiska förändringar skett i sjöns kemi och biologi. Siktdjupet minskade kraftigt fram till 1960-talet — sedan tycks det ha stabiliserat sig på omkring tio meter. För Mälarens del har positiva förändringar i vattenkvaliteten kunnat iakttas under 1970-talet på grund av minskade utsläpp och tillkomsten av nya effektiva reningsverk.

För Hjälmaren är prognosen sämre — framför allt för områdena närmast Örebro och vid Svartåns utlopp som drabbas av kraftiga föroreningar.

KEMA NORD PLANERAR BYGGA KVICKSILVERFRI KLORFABRIK

En helt ny kvicksilverfri klorfabrik, planerad att stå färdig 1977, kan göra Stenungsund till den första industriorten i Västsverige som blir kvitt kvicksilvret i den kemiska industriprocessen.

Det är KemaNord, det enda petrokemiska företag i Stenungsund som använder kvicksilver, som vill bygga en ny fabrik för framställning av klor och natronlut.

Förslaget skulle då satsa på den så kallade diafragmametoden, där kvicksilver inte ingår.

Är det bara Uddeholm som inte kan bygga kvicksilverfritt?

MEDALJENS BAKSIDA

På Columbus tid ett laxrikt innanhav,

där fisken levde med välbehag.

Gustav Vasa behövde lax till sitt stora bord, stal allt fiske från klostrens jord.

På landshövding Wingårds tid i 1800-tal,

fångades klarälvslax i tiotusental.

Under vårt sekel allt föröddes genom dammar, laxsläktet miste många fina stammar.

En glänsande period nu börja med massafabriker, och tiden är sig ej längre liker.

Medaljens baksida är synnerligen ful och grå, sjön fylls med avfall från topp till tå.

Från Skoghallsverken rinner en kvicksilverbäck,

snart är väl alla fiskar väck.

Uddeholm hävdar att det bara är droppar i ett hav, går ej med på naturvårdarnas krav.

Att leva i harmoni med naturen ej längre går,

för arma Vänern är tiden svår.

Vänerns vänner

FISKERIUNDERSÖKNINGAR I VÄNERN ÅR 1899 OCH 1900

Forts. från föregående nummer.

I och med detta nummer avslutas saxningen från fiskeriassistenten Victor Wahlbergs dagboksanteckningar från sina förrättningsresor i Vänern åren 1899—1900.

Den intresserade läsaren kan ta del av den tidigare publiceringen i insjöfisket nr 4 och nr 5—6 1974.

Den redskap, som användes i denna del af Vänern är i korthet af följande beskaffenhet och sammansättning:

Fisknoten eller Bottennoten, som är 50 à 60 meter lång på vardera armen och 6 meter djup i sjelfva hugget, tillverkas af 9. trådigt bomullsgarn No 12. till telnor användes antingen vanlig 9-garns hamplina eller ock tagel eller svinhårsrep af motsvarande proflek. Till flötar användas träbitar och till sänken merändels afsågade hornbitar. Maskstorleken i kilen är 1. verktrum eller 2.5 cent.met. med något större maskor på armarna; till tögor eller dragtåg användas rep snodda af granrötter.

Flottnoten är tillverkad af samma materialier som föregående och är af samma längd. Den skiljer sig endast derigenom från den föregående, att den är ända till 8 à 10 meter djup samt att maskstorleken är mycket mindre nemligen i kilen endast 1/2 verktrum eller 1.2 cent.met. äfenledes äro flöten och sänken så affassade att öfre teln alltid följer vattenytan. Det är sådana notar, som äro afsedda för fångst af Siklöja och Nors.

Laxnäten äro 40 meter långa, 60 hvarf om 7.5 cent.met. djupa; de

bindas af Almedals linnetråd No 16 och redas vid en 9-garns hamp-lina till öfre teln, hvaremot till underteln användes mycket pollror "Tullor" och till sänken näfver-påsar fyllda med sten eller jern-skrot.

Näten utsätts om hösten efter 1. November på från 16 till 28 meters djup, sex nät i hvarje "länk", i hvardera ändan af hvarje länk äfvensom mellan hvar annat nät sättes en temligen stor sänksten med sträng och vakare, för att hålla nätlänken kvar på sin plats.

Sedan sjön tillfrusit, så att isen bär, utsätts näten under isen på de största djupen, men sättas då icke till botten, utan flottas upp så pass nära under isen, att de icke frysa fast, för detta ändamål fästes ett snöre i hvardera ändan af länken, ett mellan hvart nät och ett på midten af hvarje nät. Dessa snören fästas omkring en öfver hvarje vak lagd tråkapp.

Laknäten, som bindas af Almedals linnetråd No 12, äro 30 meter långa 40 hvarf å 6.2 cent.met. djupa de redas vid telnar af hampa eller tages af vanlig groflek. Näten användas från medlet af December till Kyndelsmessa i Marie-stadsfjärden, i Östersundet, vid Bromö m. fl. ställen.

Fetsiknäten, som bindas af 3-trådigt bomullsgarn No 20 af Kampenhafs i Uddevalla tillverkning, äro 30 meter långa samt 32 hvarf om 5. cent.met. djupa. Till flöten användes "Näfvertullor" och till sänken benläggor eller näfverpåsar fyllda med sten eller jern. Dessa nät användas på de större djupen från det sjön blifvit isfri

till omkring slutet af September, och allt efter som fetsiken då begifver sig upp på grundare vatten för att leka, flyttar man äfven näten derefter. Om sommaren får följte af det dryga arbete, som är förenadt med att oftare upptaga och utsätta dem samt den ofta flera mil långa utrodden från hemmet till fiskeplatsen. Märkvärdigt nog äro dock de flesta sikar nu levande vid nätens upptagning.

Skärsiknäten, som bindas af 3-trådigt bomullsgarn No 24 äfven af Kampenhafs tillverkning, äro 30. meter långa samt 32 hvarf om 3.7 cent.met. djupa. Föröfrigt bodda och redda på samma sätt, som föregående. Dessa nät användas för skärsiken vid leken och för öfrigt hela sommaren för fångst af aborre.

Ryssjorna äro vanligen bundna af 9-trådigt bomullsgarn No 12; sjelfva struten 2 1/2 meter lång, storbågen 1 meter hög, försedd med två ingångar efter hva randra, den yttre spänd i fyrkant, den inre spänd upp och nedtill. Maskstorleken är 2.5 cent.met. emellan hvar knut i struten på armarna, som äro 6. meter långa och 1. meter djupa äro maskorna något större. Ryssjorna utsättes antingen parvis eller och hvar för sig för fångst af gädda och lake.

Mjärdar runda med ingång från ena ändan. Nätet bindes af samma slags garn och med samma maskstorlek som ryssjestrutarna, är spändt äfven 2 runda trädgjordar och 4 eller 5 stycken 59. cent.met. långa raka trädspjälor.

Långref af 9-trådigt bomullsgarn No 12 med tafsar af samma sort. För lake göres kroken af fiskaren

sjelf 7.5 cent.met. långa på ten och 2.5 cent.met. breda i gapet — för aborre, ål m. fl. användes Engelsk blå krok. Refven upplindas på rulle, från hvilken den förut äro fästade vid tafsarna, under läggningen påbindas.

Ståndkrok användes om vintern för lake, hvarvid man begagnar samma slags hemgjorda krokar, som dem man använder på långref.

Utom nu nämnda redskap förekommer drag, Svirfvel och mete.

Ehuru jag icke kunnat åstadkomma några egentliga statistiska uppgifter får jag dock meddela, hvad jag i sådant afseende under förrättningen lyckats få veta.

Utefter kusten från Otterbäcken nedåt Sjötorp idkas föga fiske.

Wid Sjötorp fiska Warfsarbetare och Slussbetjening med nät och Ryssjor äfvensom med långref, mete och dragrodd.

Wid Börstorp finnes en fiskare, som gifver 100 L:pd fisk i arrende och fiskar med ryssjor och nät Gädda, Braxen och Lake m. fl.

Wid Färnäs fiskar en kronojägare med ryssjor och nät endast till husbehof.

Wid Ekenäs fiska 2 bönder med ryssjor till husbehof.

Wid Siggersta och Hemmings-torp fiska 6 åbor med lakryssjor om vintern endast till husbehof.

Wid Sundsören idkas icke något fiske.

Wid Hassle-Säby finnes 1 fiskare som betalar 25 L:pd fisk i arrende; här användes Not, Nät för Braxen och lake men hufvudsakligast ryssjor.

I Mariestad fiska stadsborna dels med ryssjor i Amynningen, dels Gädda och något Gös med

drag och Svirfvel, dels äfven aborre med långref och mete samt något Asp.

Wid Sjöberga finnes en fiskare, som lemnar 30 L:pd fisk i arrende. Här användas Not, ryssjor och Nät. Fiskar äfven fetfisk på Pjesand vid lektiden.

I Sjöängen fiska 8 åbor med mjärdar och långref om sommaren — i mjärdarna skall fångas en myckenhet småaborr.

Wid Wiksnäsuude fiskar fyrvaktaren med Not, Nät och långref — fiskar äfven fetsik vid lektiden.

Wid Arnäs fiskar en dräng med nät ryssjor och not. I Arnäsviden är godt Gädd- och lakfiske — det uppgafs att man fiskade 100 L:pd Gädda och lika mycket lake. Något fetsik fångas äfven vid lektiden.

Wid Österäng finnes en fiskare, som erlägger 30 L:pd fisk i arrende och fiskar med Not och Nät, men hufvudsakligast med ryssjor.

Wid Hönsäter finnes en fiskare, som har Not och Nät.

Wid Råbäck skall icke finnas någon fiskare, stränderna äro nemligen här så steniga, att någon redskap icke kan användas.

Wid Blomberg fiskar en lots med långref och några ryssjor.

Wid Källby finnes en fiskare, som dels lemnar fisk, dels kontanter till ett sammanlagt värde af 150 kronor. Här användes Not och ryssjor.

I Lidköping finnas 4 fiskare, som hafva hvar sitt Not och tillsammans 25 ryssjor. Här uppgafs att man fiskar fetsik mellan Pingst och midsommar, föröfrigt

Gädda, Braxen, Gös, Id, Aborre och Lake samt en och annan Asp.

Wid Villa Giacomina skall finnas not, nät och ryssjor.

Från Degershufvud upp utefter Kollandsö och Stora Eken finnas omkring 100 fiskare, som dels äro torpare, dels hafva egna småställen. Alla dessa idka fiske med not efter siklöja, men derjemte fiska de med nät och långref. I den nu ifrågavarande delen af Wenern, är det här det största och hufvudsakligaste fisket bedrifves. Afsättning för fångsten finnes i Mariestad och Lidköping samt hamnarna vid Kinnekulle. Hvad som ej kan försäljas saltas och torkas.

På Lurö bo 7 åbor, som idka fiske med nät och långref, äfven några laxnät skola finnas här.

På Hökö finnes 1 åbo, som fiskar med nät.

På Djurö finnes en åbo, som fiskar med 1 not, 10 fetsiknät, 24 skärsiknät och 60. ryssjor för lake.

På Bromö, som tillhör Kronan, finnes en fiskare hvilken erlägger 25 L:pd fisk i arrende och fiskar med 1 Not 20. Skärsiknät och 20. Ryssjor samt 1.000 krok långref. Dessutom fiskar en torpare på Bromö med 1 Not och 20 Laxnät.

Wid Borhallsfyr idkas agnfiske med 3 notar efter Nors och något Siklöja, som säljes till reffiskare.

Wid Bromsund på Thorsö fiska 4 åbor med 4 notar 50 Sikenät samt 20 Laxnät.

Wid Nohlby fiska 8 åbor med 160 Ryssjor för Gädda och Lake.

Wid Fågelö finnes 1 fiskare, som erlägger 40 L:pd fisk i arrende och fiskar med 1. Not, 100 Ryssjor för Gädda och lake samt 10 nät för Braxen.

Wid Svartåker fiska 2 åbor till husbehof med nät och ryssjor.

Wid Tranvik idkas icke något fiske.

Wid Notäng fiska 2 åbor till husbehof med ryssjor.

Wid Hålan fiskar 1 åbo med några ryssjor.

Wid Klippingsberg fiska 2 åbor med 1. Not till husbehof.

Wid Nolgården Sundet idkar 1 åbo ryssjefiske för gädda om våren.

Wid Kryparetorp fiskar 1 åbo lika med föregående.

Wid Skeberga fiska 2 åbor med 2 notar, 40 ryssjor för Gädda om våren, samt 40 Skärsiknät på grunden utanför byn. Dessa skola sälja fisk för omkring 100 kronor om året.

Wid Sand finnes 3 åbor, som fiska med notar och ryssjor, så att de hufvudsakligen lefva af fiske.

Wid Lapperud på Dillö fiska 5 åbor med 3 notar, 300 ryssjor. Här är godt lakfiske, så att här fiskas omkring 150 L:pd Lake.

Wid Dillö Ö. och W. gård fiska 9 åbor med 8 notar, hvilka användas äfven såsom flottnotar, hvarvid endast kilarna ombytas, 60 Skärsiknät, 20 fetsiknät och 70 Ryssjor för Gädda. Dessa uppgifvas sälja fisk för 130 kronor om året. Fetsikfisket med de 20 näten plägar afkasta omkring 10 kronor i veckan. Dessutom användas här omkring 5.000 krok långref.

Den andra serien "FISKAR OCH FISKE I VANERN" måste tyvärr utgå i detta nummer p.g.a utrymmesskäl.

Red.

En kvarts miljon böcker räckte inte! Nu kommer en ny upplaga av "Fiskmästarns lilla bok"

Det är ingen överdrift att tala om succé för "Fiskmästarns lilla bok om att laga fisk"! Hela upplagan på närmare en kvarts miljon böcker gick åt på några veckor – och vi på Svensk Fisktyckte det var tråkigt att vi inte kunde effektuera alla de efterbeställningar som kom in. Uppenbarligen fanns det ett starkt behov hos konsumenterna av en enkel handledning i fisktillagning. Och vi ska naturligtvis göra vårt bästa för att fylla det behovet. Därför har vi nu tryckt en ny upplaga av boken.

I den nya upplagan ersätts bilagan om sill och strömming av en ny specialbilaga. Den har tre rubriker: "Goda släktingar – torsk, kolja och vitling", "Några ovanliga fiskar" samt "Sillbordet – en svensk uppfinning". Tanken är förstas att i första hand de konsumenterna, som blev utan förra gång-

en, nu ska få den lilla boken. Men genom den nya specialbilagan blir denna upplaga också intressant för dem som redan har den första.

Handeln informeras om den nya upplagan av boken genom cirkulärbrev och annonser i sin fackpress. Tillsammans med boken får handeln också skyltmaterial.

Information från Svensk Fisk.

KALLELSE

Medlemmarna i Svenska Insjöfiskarens Centralförbund kallas härmed till årsmöte i Stockholm torsdagen den 13 mars 1975.

Lokal: O.B.S. NYA RIKSDAGSHUSET vid Sergels torg, Lilla Partilokalen, vän. 10.

Tid: Kl. 11.00

Ärende: Stadgeenliga

Motioner till årsmötet bör vara sekreteraren tillhanda senast den 1 mars detta år.

Medlemsavgifter för år 1975 bör vara helt eller avräkningsvis inbetalda före årsmötet.

Uppgifter om valda ombud bör vara sekreteraren tillhanda senast den 5 mars 1975.

Program för årsmötet

Kl. 11.00 Arsmötets öppnande jämte förhandlingar.

Kl. 13.00 Avbrott för lunch i Riksdagshuset.

Kl. 14.00 Allmänt. Aktuella motioner m.m. kommer att diskuteras.

Kl. 17.00 Arsmötet avslutas.

Styrelsen

KALLELSE

Styrelsen och revisorerna i Mälarens Fiskareförbund kallas härmed till sammanträde i Enköping lördagen den 22 februari 1975.

Lokal: Gästis matsalar

Tid: Kl. 09.00

Ärenden: Enligt dagordning

Enligt uppdrag

G Högström

T. f. sekreterare

Medlemmarna i Mälarens Fiskareförbund kallas härmed till årsmöte i Enköping den 22 februari 1975.

Lokal: Gästis matsalar

Tid: Kl. 11.00

Ärenden: Enligt stadgan

Västerås den 22.1.1975

Styrelsen

